

Supplerende svar (1/7 96)**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Som det fremgår af Justitsministeriets foreløbige besvarelse af 30. maj 1996, har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse.

Indenrigsministeriet har over for Justitsministeriet oplyst, at det stillede spørgsmål relaterer sig til lovgivning, der henhører under Trafikministeriets område. Kopi af Indenrigsministeriets skrivelse af 31. maj 1996 vedlægges. (Ikke optrykt her).

Justitsministeriet har på den baggrund anmodet Trafikministeriet om en udtalelse.

I Trafikministeriets udtalelse er bl.a. anført følgende:

»Trafikministeriet kan bekræfte, at beholdere til indsamlinger kun kan opstilles på offentlige vejes arealer med vejbestyrelsens samtykke, jf. § 102, stk. 1, i lov om offentlige veje (vejloven).

På private fællesveje i byområder, det vil primært sige i byzone, jf. lov om private fællesveje (privatvejsloven) § 13, stk. 1-3, må beholdere kun anbringes med vejmyndighedens (det vil sige kommunens) samtykke, jf. privatvejslovens § 49. For disse veje kræves tillige grundejernes samtykke, jf. bestemmelsens stk. 2.

Det kan endvidere oplyses, at Trafikministeriet er enig med Indenrigsministeriet i, at kommunen ved udøvelsen af sine beføjelser efter de nævnte bestemmelser som forvaltningsmyndighed vil være underlagt almindelige forvaltningsretlige principper om lighed og saglighed i forvaltningen.

Hertil kommer, at en tilladelse efter nævnte bestemmelser må betragtes som en begunstigende forvaltningsakt, der kun kan tilbagekaldes, hvis de almindelige forvaltningsretlige betingelser herfor er til stede.

Det er Trafikministeriets opfattelse, at kommunerne ved deres administration af disse bestemmelser primært skal tage hensyn til arealernes funktion som trafikområde. Vejbestyrelsen/vejmyndigheden må derfor være beføjet og i visse tilfælde forpligtet til at afslå en ansøgning om særråden over et vejareal, henholdsvis trække en tilladelse tilbage, hvis arealets funktion som trafikareal taler imod, at arealet (fortsat) anvendes til ikketrifikale formål.

Vejarealerne har imidlertid også andre funktioner end funktionen som trafikareal. Her kan nævnes, at arealerne bl.a. kan tjene som lysningsarealer for den omliggende bebyggelse,

opholdsarealer, jf. færdselslovens § 40, butiksførplads, som tilfældet er i gågader. I visse byer har vejen en historisk/arkitektonisk værdi og dermed en rekreativ funktion.

Disse hensyn samt hensynet til naboerne ud fra almindelige naboretlige regler vil således også kunne indgå i vurderingen af, om der i det konkrete tilfælde skal gives tilladelse til særråden over et vejareal, og om en eventuel tilladelse kan trækkes tilbage.

Herudover kan formålet med den ønskede særråden i et vist omfang indgå i kommunens skøn.

Der henvises herom til Folketingets Ombudsmands redegørelse af 9. maj 1978 (Folketingets Ombudsmands beretning for året 1977, side 435).

Besvarelsen af det stillede spørgsmål afhænger således i et vidt omfang af, hvad det er for konkrete hensyn, der ligger bagved kommunens »manglende tillid til organisationen«.

Trafikministeriet har tilføjet, at en kommunalbestyrelses beslutning om at trække en tilladelse til opstilling af containere på en offentlig kommunevej eller en privat fællesvej i byområder tilbage vil kunne påklages til trafikministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. vejlovens § 4, stk. 1, og privatvejslovens § 7, stk. 1.

Spm. nr. S 2523

Til statsministeren (10/6 96) af:

Thor Pedersen (V):

»Vil statsministeren med udgangspunkt i det skøn for gennemførelse af afbureaukratiseringsplanen, der fremgår af publikationen »Den offentlige sektor 1982-92«, oplyse, hvilke forslag der er helt eller delvis gennemført, under forbedrelse og helt opgivet?«

Begrundelse

Der henvises til opgørelsen i figur 1, side 11, i ovennævnte publikation.